

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoCsp/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120227828
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:6120227828.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Jany Jančíkovej v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D. E. F., zastúpenému JUDr. Kristínou Tomkovou, advokátkou, so sídlom Udavské 391, 067 31 Udavské, IČO: 51007771, o zaplatenie 1.169,54 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 5Csp/52/2020-186 zo dňa 16.9.2022, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.169,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 479, 21 eur od 16.11.2018 do 19.11.2018 a 5 % ročne zo sumy 408,03 eur od 20.11.2018 až do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému nepriznal.

Vychádzal zo zistenia, že dňa 5.5.2016 právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru - revolvingového s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty. Úverový rámec bol 1.500,- eur, štandardná mesačná splátka – 50,- eur, štandardná úroková sadzba 22,80 % ročne, RPMN 23,55 % ročne, doba trvania zmluvy: neurčitá. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 2.6.2017 bolo žalovanému oznámené, že jeho dlh sa stal splatným v clom rozsahu naraz. Predžalobnou upomienkou zo dňa 6.5.2017 bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlhu. Dňa 19.6.2017 uzavreli právny predchodca žalobcu a žalovaný dohodu o uznaní dlhu a jeho splácaní. Oznámením zo dňa 30.11.2018 bolo žalovanému oznámené postúpenie pohľadávky na žalobcu.

Vzťah medzi žalobcom a žalovaným je občiansko-právny vzťah, pričom v tomto prípade ide konkrétne o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý sa použijú predovšetkým ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Je nesporné, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže pôvodný žalobca ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu

svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom. Zároveň ide aj o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Zmluva spĺňa všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný uvádzal, že zmluva neobsahuje náležitosť uvedenú v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z., t. j. predpoklady pre výpočet RPMN. Zo žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro bolo zistené, že výška RPMN, t. j. 24,56 % je v nej obsiahnutá a v súvislosti s predpokladmi na výpočet RPMN žiadosť odkazuje na prílohu č. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., teda je v žiadosti uvedená, akými predpokladmi sa veriteľ riadil pri výpočte RPMN a rovnako bolo zistené, že RPMN bolo vypočítané správne. V súvislosti s namietaním skutočnosti, že zmluvné podmienky sú uvedené na predtlačenom texte bez možnosti ovplyvnenia žalovaným, súd uviedol, že žalovaný s nimi riadne súhlasil, pričom svoj súhlas prejavil podpisom. V súvislosti s tvrdením žalovaného, že mu nebol doručený splátkový kalendár, súd konštatoval, že v žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro bola uvedená štandardná mesačná splátka, ako aj deň splatnosti. Zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu neporušil povinnosť náležitého skúmania bonity, čo vyplýva najmä zo Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro zo dňa 4.5.2016. Poskytnutý úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov. V súvislosti s namietaním kumulácie riadnych úrokov a úrokov z omeškania sa súd stotožnil s tvrdením žalobcu, a to, že takáto kumulácia je prípustná, nakoľko žalobca podporil svoje tvrdenie príkladmi z judikatúry, a to napr. rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/22/2018 zo dňa 28.6.2018, rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/138/2017 zo dňa 27.3.2018. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalobca preukázal svoje tvrdenia, uniesol dôkazné bremeno a preto má nárok na zaplatenie žalovanej sumy spolu so zákonným úrokom z omeškania, ktoré mu súd priznal.

O trovách konania súd rozhodol tak, že na strane žalovaného sú dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých nárok na náhradu trov konania žalobcovi nepriznal s dôrazom na skutočnosť, že žalovaný je dôchodcom.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne, alternatívne, aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Namietal, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a Rozhodcovská doložka je v rozpore so zákonom, nakoľko ide iba o predtlačný text a žalovaný ako spotrebiteľ sa nikdy nemal právo rozhodnúť, či chce alebo nechce takúto doložku podpísať. Sídлом rozhodcovského súdu je Bratislava, čo je cca 500 km vzdialené od miesta trvalého pobytu žalovaného. Žalovaný je dôchodca s pridruženými zdravotnými problémami, ktorý by si určite, pokiaľ by takúto možnosť mal nikdy nevybral takýto rozhodcovský súd. Touto obranou žalovaného sa súd vôbec nezaoberal.

Zmluva neobsahuje povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Súd sa bližšie k tejto námietke nevyjadril. V tomto prípade nebol žalovanému doručený splátkový kalendár vôbec. Súd sa ani touto námietkou žalovaného nezaoberal.

Zároveň zmluva obsahuje aj neprijateľné podmienky, ktoré sú spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa v časti, kde je ustanovené vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil so Zmluvnými podmienkami. Vyhlásenie spotrebiteľa v zmluve, že sa oboznámil so zmluvnými podmienkami de facto prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno v otázke skutočného

a riadneho oboznámenia sa s obchodnými podmienkami, sadzobníkom poplatkov a informáciami o poistení. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odrazený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Predmetná zmluvná podmienka zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca konal v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko spotrebiteľ v dobrej viere uzatvoril zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. K námietkam týkajúcim sa neprijateľných zmluvných podmienok sa súd len stroho vyjadril, že zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a konkrétne sa týmto námietkam nevenoval.

Zároveň žalovaný namietal výšku vymáhanej sumy nakoľko zosplatnením úveru došlo k situácii, kedy nie je možné aby si žalobca uplatňoval voči žalovanému akékoľvek iné sankcie okrem zákonného úroku z omeškania. V tomto prípade žalobca uplatňoval voči žalovanému štandardné úroky a sankčné úroky, čo vyplýva z výpisu, ktorý žalobca predložil súdu. Vzhľadom na skutočnosť, že zosplatnením úveru sa už na predmetný vzťah nevzťahujú ustanovenia zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je toto konanie žalobcu v rozpore so zákonom a na tieto sankcie nemá nárok. Preto ani sumu ktorú žalobca požaduje od žalovaného nezodpovedá reálnemu stavu. Žalobca zaslal žalovanému len jednu upomienku a zároveň nebola dodržaná lehota 3 mesiacov, ktorá je zákonom stanovená pre zosplatnenie úveru. Zároveň žalobca nedodrжал lehotu 15 dní na uplatnenie svojho práva na zosplatnenie úveru. Dodávateľ si síce v zmluve uzatvorenej s žalovaným dojednal, že má právo zosplatniť úver hneď po nesplnení jednej splátky, ale takéto ustanovenie považuje žalovaný v rozpore so zákonom. K zosplatneniu úveru súd nezaujal žiadne stanovisko.

Zo strany žalovaného bola tiež namietaná skutočnosť, že zo strany žalobcu nebola náležite skúmaná bonita žalovaného, keďže uvedené zo zmluvy o úvere nevyplýva. Nebolo preukázané, či príjem a nevyhnutné výdavky na živobytie by žalovanému umožňovali plniť si povinnosti podľa úverovej zmluvy, t. j. splácať ho pravidelnými mesačnými splátkami. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Zároveň žalovaný uviedol, že za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch možno považovať povrchné skúmanie schopnosti splácať úver bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa v rozpore s odbornou starostlivosťou alebo účelové použitie dokladov o platobnej schopnosti spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej bonity spotrebiteľa, ako tomu v skutočnosti je, aby mu bol poskytnutý väčší úver, ako je schopný splácať. Keďže žalobca súdu žiadne doklady o skúmaní bonity žalovaného nepredložil, je zrejmé, že vyššie uvedeným spôsobom zodpovedajúcim odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity dlžníka žalobca nepostupoval. K otázke bonity sa súd vyjadril iba tak, že právny predchodca žalobcu neporušil povinnosť náležitého skúmania bonity.

Súd sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami žalovaného a jeho procesnou obranou a k niektorým námietkam žalovaného sa vôbec nevyjadril. Takéto rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné.

Žalobca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Odvolačný súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo porušenie práva na spravodlivý proces vo vzťahu k žalovanému.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

V preskúmvanej veci krajský súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo k doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. V danom prípade preto vychádzal zo skutkového zistenia zisteného súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje. Preto len na zdôraznenie ich správnosti a k najzásadnejším odvolacím dôvodom dopĺňa:

Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 5.5.2016 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere, č. zmluvy XXXXXXXX. Na základe tejto bol žalovanému poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver - revolvingový úver, s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty s úverovým rámcom 1.500,- eur. V zmysle čl. X bodu 60 Zmluvných podmienok je Zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, v zmysle bodu 61 Zmluva zaniká a) Odstúpením od zmluvy, b) dohodou zmluvných strán, c) výpoveďou ktorejkoľvek z nich. V zmysle bodu 65 Banka je oprávnená od Zmluvy odstúpiť . Dôvodom na odstúpenie od Zmluvy je porušenie Zmluvy zo strany Klienta ... Odstúpenie od Zmluvy nadobúda účinnosť dňom jeho doručenia Klientovi. Je to druh úveru, ktorého výška sa neustále dopĺňa po stanovenú hranicu. Banka pri ňom poskytne úverový rámec, ktorý ak sa vyčerpá, tak sa pravidelnými splátkami, prípadne vkladmi navyše znovu „doplní“ do pôvodnej výšky. Úver je tak možné opätovne vyčerpať. V prejednávanom prípade teda nešlo o splátkový úver, kedy dlžník spláca vopred dohodnutú sumu formou pravidelných splátok. Žalovaný bol síce v zmysle čl. III Zmluvy povinný uhradiť k 25-temu dňu v mesiaci štandardnú splátku vo výške 50,- eur, no nejde o splátky v zmysle ustanovenia §565 Občianskeho zákonníka. Minimálna splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúco záväzkom vzťahu na dobu neurčitú.

Pri plnení v splátkach je dlh, ktorého výška je vopred určená, rozdelený na dve alebo viac čiastkových plnení, ktorých súčet predstavuje celkový objem záväzku. Od plnenia v splátkach je potrebné dôsledne odlíšiť opakujúce sa plnenie, resp. plnenie opakujúcich sa dávok v trvajúcim záväzkom vzťahu. Celková výška dlhu nie je v tomto prípade vopred stanovená (aj keď ju možno objektívne predvídať vo vzťahoch na dobu určitú) a závisí od doby trvania samotného záväzku. Záväzkové vzťahy s opakujúcim sa plnením nezaniikajú splnením v pravom slova zmysle slova, ale uplynutím času, výpoveďou, dohodou alebo iným odlišným spôsobom. (...) Na právne vzťahy s opakujúcich sa plnením nemožno § 565 aplikovať.

Na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Postupca v posudzovanom prípade nebol povinný dodržať rovnako ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nakoľko sa žalovaný omeškal s platením splátok vyzval ho právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 02.06.2017 označenou ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru v súlade s ustanovením §563 Občianskeho zákonníka a čl. X Zmluvných podmienok k úhrade celej pohľadávky.

Žalobca (resp. pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu) by si nemohol svoj nárok uplatniť pred tým, ako dlžníka vyzval na plnenie. Premlčacia doba nemohla začať plynúť pred vypovedaním zmluvy, nakoľko žalobcov právo nebolo „actio nata“ a v prípade podania žaloby na príslušný súd pred zaslaním výpovede a ukončením zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným by bola žaloba zamietnutá ako predčasne podaná, nakoľko žalovaný mohol v zmysle uzatvorenej zmluvy naďalej čerpať finančné prostriedky do výšky úverového limitu a splácať pohľadávku spôsobom dojednaným v zmluve. Svoj nárok si žalobca mohol s úspechom uplatniť na súde až po ukončení zmluvy, a preto k začatiu plynutia premlčacej doby došlo najskôr dňa 2.6.2017 (deň výpovede zmluvy).

K námietke nedoručenia splátkového kalendára v zmysle vyššie uvedeného z podstaty druhu Zmluvy, ktorá bola uzatvorená, teda nie splátkového úveru, odvolací súd uvádza, že toto nebolo možné, pretože pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť počet a termíny jednotlivých splátok, nakoľko ide o úverový vzťah na dobu neurčitú a zároveň dlžník môže úver čerpať a splácať ľubovoľne aj niekoľko krát denne.

Čo sa týka námietok ohľadom výpočtu RPMN, že pri revolvingovom úvere nie je možné vypočítať vopred RPMN, preto je v zmluve uvedený len indikatívny výpočet. Pre revolvingový úver je typické, že konkrétny výpočet RPMN a ani údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa nie je možné pre povahu revolvingu v čase kontraktácie zmluvného vzťahu vypočítať vopred, pretože v danom čase nie sú presne známe podstatné náležitosti pre toto zadefinovanie, keď celý úver sa priebežne čerpá a dopĺňa, a teda nie je možné v zmluve zakladajúcej takýto vzťah uviesť konkrétny percentuálny údaj RPMN, pre ktorého vyčíslenie je potrebné mať zastabilizované vstupné údaje o výške úveru, období, splátkach úveru a úrokoch s poplatkami.

Odvolací súd pripomína, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Rovnako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) pripomenul, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (Garcia Ruiz c. Španielsku z 21. januára 1999). Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Georiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, II. ÚS 410/06).

Skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného neboli spôsobilé spochybníť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolanie žalovaného z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené.

Za týchto okolností súd prvej inštancie postupoval správne pokiaľ žalobe žalobcu vyhovel, teda zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.169,54 eur. So zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o úrokoch z omeškania, ako aj výrok o trovách konania, odvolací súd postupom podľa §

387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil vrátane osvojenia si jeho dôvodov.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).